

चिन्तातीरं सागरतीरं

नीलनिमीलित सागरतीरं
विदूरे पश्यतु धीवशनेका
स्व नीडं गच्छति पङ्क्तिशमूहः
क्रीडन्ति बालाः सागरतीरं

शान्तं तीरं अशान्तं समुद्रं
विदूरे वाति सागरवातम्
नयनमनोहरं सागर लास्यं
कर्णशुशभितं कल - कल जाद्वम् ।

पश्यतु तीरं मानवधुदं
आगता सर्वे शान्तमन्विष्य
शान्तता सागरवक्त्रदानम्
समादानं मानुष लक्ष्यम् ।

समादानं वर्षति सागरवातं
समाश्वसति विषाकृद्वयम्
उद्बोधयति चिन्तचित्तं
निर्मलां सागरसायं वातम् ।

सागश्तीरं तीरं सुन्दरं
 काले साथं तीरं सुन्दरं
 साथं कालं विश्रमकालं
 उत्तमस्थानं सागश्तीरं ।

प्रीडाङ्कणेन सागश्तीरं
 बालानां मध्ये उत्तमस्थानं
 साथं काले बालकाः
 तीरे गच्छन्ति बालक्रीडाय ।

साथं कालं चिन्ताकालं
 सागश्तीरं चिन्तास्थानं
 चिन्तयति सागरं चित्तं
 उक्त्वोधयति तत् कविकुक्षयः ।

गच्छन्ति धीवरः जीवनमन्विष्य
 स्वजीवनरक्षां विस्मृत्य
 स्वपरिवारानां शान्तजीवनाय
 गच्छन्ति धीवरः अशान्तसमुद्रम् ।

सागरतीर्था साथं कालः

मानुषः अभयं प्रापयति

स्वजीवित क्लेशनिवारणाय

शान्तसमाधानं चित्तलब्धाय ।

साथं सूर्यन् चिन्ताविषयं

विजयधीरतस्य उत्तमोकावृशं

दिनं पूर्णं उन्मूलयति

मानवजीवितस्य अन्तकारं ॥